

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/70055/2024/ODSH-SD/9245

Olomouc 18.11.2024

Č. j.: KUOK 128773/2024

Vyřizuje: Mgr. Stanislav Tesařík

Počet listů: 3

Telefon: 585 508 384

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněného pana [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 27.03.2024, č. j. MEST 23736/2024, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31.12.2023 (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. [REDAKCE] reg. zn. [REDAKCE] (dále jen „vozidlo“), nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, když dne 15.07.2023 v 17:45 hod., řídil nezjištěný řidič v obci Lužice na silnici č. II/447, směr Šternberk, výjezd, pruh 1 (GPS: 49°42'57.989"N 17°15'45.892"E) vozidlo, za jehož provoz provozovatel vozidla odpovídá, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, když v měřeném úseku byla automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar), vozidlu naměřena rychlost jízdy 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 63 km/h, což je o 13 km/h více než rychlost dovolená. Tím porušil nezjištěný řidič § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za výše uvedený přestupek byla obviněnému podle § 125f odst. 4 v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1.700 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., ve znění účinném do 30.06.2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 27.03.2024, č. j. MEST 23736/2024, **se potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněného proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, ze dne 27.03.2024, č. j. MEST 23736/2024 (dále jen „správní orgán prvního stupně“), kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.700 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Správní orgán prvního stupně obdržel dne 25.07.2023 oznámení o podezření ze spáchání přestupku od Městské policie Šternberk, podle kterého se neznámý pachatel dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně následně písemností ze dne 26.07.2023 (doručeno dne 31.07.2023) vyzval provozovatele vozidla k uhrazení určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu nebo sdělení totožnosti řidiče, který řídil vozidlo. Provozovatel neuhradil určenou částku, avšak sdělil, že předmětné vozidlo řídil pan [REDAKCE] [REDAKCE] adresa trvalá: [REDAKCE] [REDAKCE] adresa faktická: [REDAKCE] [REDAKCE] e-mail: [REDAKCE] (dále jen „údajný řidič“). Správní orgán prvního stupně dne 31.08.2023 vyzval obviněného k doplnění data narození údajného řidiče, obviněnému byla Výzva doručena dne 08.09.2023. Dne 29.09.2023 zaslal správní orgán prvního stupně Výzvu k podání vysvětlení na den 20.11.2023 údajnému řidiči panu [REDAKCE] na adresu: [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kdy se tuto výzvu nepodařilo doručit. Na den 20.11.2023 se ke správnímu orgánu prvního stupně údajný řidič nedostavil. Dne 20.11.2023 zaslal správní orgán prvního stupně údajnému řidiči panu [REDAKCE] Výzvu k podání vysvětlení na den 03.01.2024, a to na adresu: [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kdy se tuto výzvu nepodařilo doručit. Na den 03.01.2024 se ke správnímu orgánu prvního stupně údajný řidič nedostavil. Dne 08.01.2024 zaslal správní orgán prvního stupně Výzvu k podání vysvětlení na den 31.01.2024 údajnému řidiči panu [REDAKCE] na adresu: [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kdy se tuto výzvu nepodařilo doručit. Dne 08.01.2024 zaslal správní orgán prvního stupně Výzvu k podání vysvětlení také na e-mailovou adresu údajného řidiče uvedenou obviněným. Panu [REDAKCE] se nepodařilo tyto výzvy doručit, a tak správní orgán prvního stupně Usnesením ze dne 05.02.2024 věc přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích odložil.

Dne 05.02.2024 vydal správní orgán prvního stupně příkaz, který byl obviněnému doručen dne 09.02.2024, čímž bylo zahájeno řízení o přestupku. Proti příkazu podal obviněný odpor dne 13.02.2024, čímž byl příkaz zrušen. Dne 23.02.2024 bylo obviněnému doručeno Vyrozměnění o provedení důkazů mimo ústní jednání naplánované na den 20.03.2024 a Oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dne 13.03.2024 zaslal obviněný Vyjádření k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Dne 20.03.2024 proběhlo provedení dokazování mimo ústní jednání bez přítomnosti obviněného. Dne 27.03.2024 přistoupil správní orgán prvního stupně k vydání rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným. Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno prostřednictvím poštovních služeb dne 12.04.2024, proti kterému podal obviněný včasné blanketní odvolání dne 26.04.2024 z e-mailové adresy: [REDAKCE] bez elektronického podpisu. Obviněný toto včasné odvolání absentující o jeho elektronický podpis doplnil dne 02.05.2024, když zaslal totožné blanketní odvolání z jeho datové

schránky podnikající fyzické osoby. Dne 07.05.2024 zaslal správní orgán prvního stupně obviněnému Výzvu k odstranění vad podání, která byla připravena k vyzvednutí dne 14.05.2024 a fiktivně doručena dne 24.05.2024. Obviněný blanketní odvolání nedoplnil.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto jej předal spolu se svým stanoviskem a spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán posoudil odvolání jako včasné a přípustné, neboť bylo podáno obviněným v zákonem stanovené 15denní lhůtě. Odvolací správní orgán následně přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Předně je nutno upozornit, že k datu 01.01.2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon o silničním provozu, kterým mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se skutek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. V souladu s výše uvedeným postupoval odvolací správní orgán při posouzení přestupku podle zákona o silničním provozu účinného do 31.12.2023, protože pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

V předmětném případě se jedná o skutek, kterého se dopustil neznámý řidič při řízení vozidla. Podezření ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu bylo odloženo dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích z důvodu, že správní orgán nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Zvláštní podmínku pro zahájení řízení obsahuje § 125f odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož *„obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.“* V projednávaném případě obviněný na výzvu podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu k zaplacení určené částky nebo sdělení údajů o řidiči sdělil neúplné identifikační údaje o řidiči, když absentovalo datum narození. Údajnému řidiči se však písemnosti nepodařilo doručit na žádnou z uvedených adres a na e-mailovou korespondenci nereagoval. Vzhledem k nedoručení písemností údajnému řidiči nezbylo než věc odložit a zahájit řízení s provozovatelem vozidla, který za provoz svého vozidla nese objektivní odpovědnost. Smyslem a cílem zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla bylo, aby protiprávní jednání v případech, kdy se správní orgány při zjišťování totožnosti osoby pachatele ocitnou ve stavu důkazní nouze, nezůstala nepotrestána, tzn. aby za ně v takovém případě odpovídal provozovatel vozidla. Tomu byla podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití jeho vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2015, č. j. 8 As 110/2015-46, dostupný na www.nssoud.cz).

Překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo zjištěno výstupem z automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy, certifikovaného silničního rychloměru UnicamSPEED-R v souladu s § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Na pořízeném snímku je jasně a zřetelně vyobrazena registrační značka vozidla, jakož i další údaje (např. naměřená rychlost, místo a čas spáchání přestupku apod.). Přesnost měření silničního rychloměru je ověřena ověřovacím listem č. 8012-OL-70276-23, vydaným

Českým metrologickým institutem dne 25.04.2023. Z registru silničních vozidel byl ke dni spáchání přestupku ověřen provozovatel vozidla, tj. obviněný. Správní orgán prvního stupně správně právně posoudil skutkový stav a následně bez důvodných pochybností prokázal spáchání projednávaného přestupku.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že došlo i k naplnění materiálního znaku přestupku, když odvolací správní orgán odkazuje především na níže uvedené závěry soudní judikatury. **„Ustanovení § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu záměrně odkazuje pouze na znaky přestupku podle tohoto zákona. Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tak nečiní ty znaky přestupku, které vyplývají z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva. Ke zkoumání těchto znaků je dán prostor v řízení o přestupku řidiče vozidla, nikoliv však v řízení o přestupku provozovatele vozidla (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.5.2017, č. j. 3 As 114/2016-46). Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, že správní orgány jsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Prokazování, zda jednání řidiče bylo v rozporu se zákonem v řízení o přestupku provozovatele vozidla, by odporovalo subsidiaritě odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek řidiče vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.11.2016, č. j. 8 As 156/2016-35). Obzvláště u přestupků, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností... Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nevylučuje potřebu posouzení materiálního znaku přestupku. Prostor pro jeho posouzení je však, s ohledem na nemožnost zhodnocení jednání řidiče, skutečně omezen, jak konstatoval krajský soud. Z napadeného rozhodnutí je navíc patrné, že žalovaný se materiálním znkem přestupku zabýval. Ztotožnil se se závěry judikatury, podle nichž jednání označené zákonem jako přestupek běžně naplňuje rovněž materiální znak přestupku; v případě ohrožovacích přestupků totiž postačuje pouhé ohrožení zájmů chráněných zákonem (již citovaný rozsudek č. j. 1 As 237/2015-31) ... (k tomuto např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 As 212/2020-26, ze dne 20.01.2021, dostupné na www.nssoud.cz). Z citované judikatury tedy vyplývá, že pod pojem „znaky přestupku podle tohoto zákona“ podřazujeme znaky objektivní stránky skutkové podstaty přestupku uvedené v zákoně o silničním provozu.**

Formální znak přestupku byl naplněn porušením zákonem stanovené povinnosti podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, tzn. provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Odvolací správní orgán má s odkazem na výše uvedené za to, že došlo k naplnění jak materiálního, tak i formálního znaku přestupku. Naplnění znaku materiální stránky pak bylo shledáno v jednání neznámého řidiče, který porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, když byla vozidlu v měřeném úseku automatizovaným technickým prostředkem UnicomSPEED-R, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost jízdy 66 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h z naměřené hodnoty jel neznámý řidič nejnižší skutečnou rychlostí 63 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, nejméně o 13 km/h.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně postupoval při řešení daného přestupkového jednání dle zákona. Správnímu orgánu prvního stupně byl oznámen přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci neznámým řidičem, který byl zjištěn automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. Správní orgán prvního

stupně vyzval provozovatele vozidla, aby zaplatil určenou částku nebo sdělil osobu, jež řídila předmětné vozidlo. Obviněný sdělil neúplné údaje osoby, jež měla údajně řídit vozidlo a na výzvu k doplnění data narození obviněný nereagoval. Správní orgán prvního stupně zaslal údajnému řidiči celkem tři písemnosti k podání vysvětlení, které se však nepodařilo doručit a dále i e-mail, na který údajný řidič neodpověděl a správní orgán prvního stupně tedy postupoval nad rámec iniciativně. Správní orgán prvního stupně věc odložil a započal dle zákona o silničním provozu projednání přestupku s provozovatelem vozidla, který nese za provoz svého vozidla objektivní odpovědnost. Odvolací správní orgán odkazuje ohledně správného postupu při kontaktování osoby v zahraničí ze strany správního orgánu prvního stupně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 05.06.2020, č. j. 4 As 450/2019–36: „*V případě, kdy tvrzený pachatel se nachází v zahraničí a je nekontaktní, nemá správní orgán téměř žádnou možnost, jak spolehlivě zjistit, že jde skutečně o pachatele přestupku. To sice neznamená, že k jeho usvědčení je nutné jeho doznání, avšak nedostupnost označené osoby žijící v cizině výrazným způsobem ztěžuje možnost obstarávání přesvědčivých důkazů. Pokud tedy z ostatních důkazů vina přesvědčivě nevyplývá a označená zahraniční osoba je nedostupná, není nutné trvat na tom, aby se ji správní orgán nadále snažil kontaktovat.*“ (dostupné na www.nssoud.cz).

Odvolací správní orgán uvádí, že se ztotožňuje s odůvodněním správního orgánu prvního stupně k námitce obviněného, kterou uvedl ve „Vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí“ ze dne 13.03.2024. Obviněný namítal, že v měřeném úseku měla být umístěna svislá dopravní značka B20a „60“ stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h a toto doložil fotografií z místa přestupku s údajnou svislou dopravní značkou stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h. Dle názoru odvolacího správního orgánu byla doložená fotografie upravena a do ní vložena značka B20a „60“ stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h, a proto požádal odvolací správní orgán Správu silnic Olomouckého kraje o stanovisko k danému dopravnímu značení. Názor odvolacího správního orgánu potvrdilo vyjádření Správy silnic Olomouckého kraje ze dne 27.09.2024, ve kterém bylo sděleno, že: „*dle informací, které bylo ze strany naší organizace možné získat, byla v měsíci červenec 2023 nejvyšší dovolená rychlost na silnici II/447 v celém intravilánu obce Lužice stanovena trvalým svislým dopravním značením IZ4a a IZ4b na 50 km/hod.*“ Odvolací správní orgán uvádí, že obviněný byl řádně vyzván k seznámení se s novým podkladem, kterému bylo toto fiktivně doručeno dne 14.10.2024 a byla mu stanovena lhůta 5 pracovních dnů k seznámení a vyjádření se, když lhůta uplynula dne 21.10.2024. Odvolacímu správnímu orgánu byla od obviněného z jeho datové schránky fyzické podnikající osoby doručena „Žádost o poskytnutí podkladů“ do jeho datové schránky fyzické podnikající osoby. Odvolací správní orgán zaslal obviněnému prostřednictvím poštovních služeb sdělení ze dne 29.10.2024, č. j. KUOK 123424/2024, ve kterém obviněnému sdělil, že měl možnost dostavit se na Krajský úřad Olomouckého kraje k seznámení se s doplněným spisovým materiálem, čehož nevyužil. Odvolací správní orgán dále ve sdělení ze dne 29.10.2024, č. j. KUOK 123424/2024 sdělil obviněnému, že ze správního řádu nevyplývá právo osoby oprávněné k nahlížení do spisu požadovat, aby jí správní orgán zaslal pořízenou kopii poštou nebo elektronicky, a to s odkazem na Závěr č. 169 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 31.05.2019.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že se ztotožňuje s odůvodněním správního orgánu prvního stupně k navrhovanému důkazu provedení ohledání místa, které uvedl na straně 4 napadeného rozhodnutí, když uvedl: „*že toto by byl zcela nadbytečný úkon, neboť místo spáchání přestupku je mu z úřední činnosti dobře známo a rychlost v daném úseku je obecně platnou právní úpravou pro rychlost v obci stanovena nejvýše na 50 km/h.*“ Odvolací správní orgán dále dodává, že by bylo proti smyslu umístěného stacionárního radaru v obci,

který měří rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h, aby zde byla upravena nejvyšší dovolená rychlost svislou dopravní značkou B20a „60“ stanovující nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h. Názor odvolacího správního orgánu dokládá údaj „maximální dovolená rychlost 50 km/h“, který je uveden na snímku z měřidla na listě č. 3 spisu. Stejně tak se odvolací správní orgán ztotožňuje s odůvodněním neprovedení svědecké výpovědi údajného řidiče, když se jej správní orgán prvního stupně snažil kontaktovat, toto se však opakovaně nepodařilo.

Odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně se vypořádal se všemi výtkami a rozhodl tak na základě důkazů, které považuje za dostatečné. Správní orgán prvního stupně zjistil všechny rozhodné skutečnosti potřebné pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že nebylo porušeno právo obviněného na spravedlivý proces. Odvolací správní orgán se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Po přezkoumání spisu je patrné, z jakých podkladů správní orgán prvního stupně vycházel při rozhodování a jakým způsobem o vině a trestu za přestupek rozhodl. To znamená, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ani pro nedostatek důvodů. Napadené rozhodnutí má i ostatní zákonem stanovené obsahové a formální náležitosti.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši uložených správních trestů, kdy má za to, že jsou adekvátní k závažnosti přestupku a míře jeho společenské nebezpečnosti s přihlédnutím k § 37 zákona o přestupcích tak, jak ve svém rozhodnutí uvedl a řádně odůvodnil správní orgán prvního stupně.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

Pan

[Redacted address block]